

## Arrest

nr. 192 054 van 15 september 2017  
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 maart 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 8 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 10 februari 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DONCK, die *loco* advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers komen op 7 maart 2008 België binnen en dienen een asielaanvraag in op 1 april 2008.

Op 12 september 2008 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 7 oktober 2008 geeft de ambtenaar-geneesheer haar adviezen.

Op 7 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 7 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26<sup>quater</sup>).

Op 11 maart 2009 dienen verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet.

Op 5 februari 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>bis</sup> van de vreemdelingenwet.

Op 30 september 2010 neemt de gemachtigde de beslissing dat de aanvraag op grond van artikel 9<sup>bis</sup> van de vreemdelingenwet onontvankelijk is.

Op 7 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

Op 23 december 2010 wordt verzoekers bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 26 januari 2011 worden de beslissing van 7 december 2010 en de bevelen van 23 december 2010 ingetrokken.

Op 12 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

Op 29 april 2011 worden aan verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 186 593 van 9 mei 2017 wordt de beslissing van 12 april 2011 en het bevel om het grondgebied te verlaten van 29 april 2011 vernietigd wat verzoeker betreft en wordt het beroep verworpen wat verzoekster betreft.

Op 8 juni 2011 dienen verzoekers een tweede aanvraag in op grond van artikel 9<sup>bis</sup> van de vreemdelingenwet.

Op 13 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 29 juli 2011 worden verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten.

Het beroep tegen deze beslissingen wordt verworpen bij arrest van de Raad nr. 157 226 van 27 november 2015.

Op 27 april 2012 dient de (schoon)moeder van verzoekers, die op onbekende datum België is binnengekomen, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet.

Op 5 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is, deze beslissing wordt genomen ten opzichte van alle verzoekers.

Op 12 juli 2012 dienen verzoekers samen een derde aanvraag in op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de vreemdelingenwet.

Op 3 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Ten opzichte van verzoekers worden bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 27 november 2012 worden deze beslissingen ingetrokken.

Op 14 maart 2013 neemt de gemachtigde een nieuwe beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 14 maart 2013 worden ten opzichte van verzoekers opnieuw bevelen genomen om het grondgebied te verlaten.

Bij arrest van de Raad nr. 136 321 van 15 januari 2015 worden deze beslissingen vernietigd.

Op 10 augustus 2013 dienen verzoekers een derde aanvraag in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 8 januari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

*“Volgens pp : K. A. (R.R. : xxx)*

*geboren te M. op (...)1948*

*ook gekend als : S., O.*

*Volgens pp: K., M. (R.R.: xxx)*

*geboren te A. op (...)1974*

*ook gekend als:*

*(...)*

*Volgens pp: M., M. (R.R.: xxx)*

*volgens pp: geboren op (...)1976*

*ook gekend als: geboren te A. op (...) 1976*

*ook gekend als:*

*(...)*

*+ wettelijke vertegenwoordigers van :*

*G., S. M. geboren op (...)1997*

*G., S. geboren op (...)2001*

*K., S. geboren op (...)2002*

*allen: adres: (...)*

*nationaliteit: Armenië*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.*

*Redenen:*

*Het feit dat Dhr. K. M. en Mevr. M. M. een eerste maal in november 2001 asiel hebben aangevraagd in België, zij vervolgens België zouden hebben verlaten en zij samen met Mevr. K. A. in maart 2008 alhier terug zouden zijn toegekomen; betrokkenen de Franse taal zouden spreken en zij perfect geïntegreerd zouden zijn in het Rijk zoals zou worden erkend door de vele getuigenissen van kennissen van het gezin; het hele gezin van betrokkenen eerbiedig en verwachtingsvol deel zou nemen aan onze samenleving en betrokkenen een volwaardige bijdrage zouden willen leveren aan onze maatschappij en zij er hun plaats zouden willen innemen en zij een stabiel gezin zouden willen vormen in het Rijk, met het perspectief op een reële toekomst alhier en zij ter staving attesten van het opvangcentrum Fedasil Rixensart en getuigenverklaringen voorleggen en Dhr. K. verklaringen omtrent gevolgde taalcursussen voorlegt, kan niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien de elementen van integratie behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).*

*Het feit dat twee van de drie minderjarige (klein) kinderen buiten Armenië zouden geboren zijn en dat de kinderen nu al jarenlang hun basisonderwijs in het Rijk zouden genieten en zij geen enkele band zouden hebben met het Armeense onderwijssysteem en er ter staving een accusé de reception d'une demande d'inscription, certificats de fréquentations en verklaringen worden voorgelegd, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkenen niet aantonen dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van de kinderen geen gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is.*

Betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielpcedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land dienden te verlaten. De eerste asielaanvraag van Dhr. K. en van Mevr. M., ingediend op 19.11.2001, werd afgesloten op 17.01.2002 met de beslissing 'Oude asielpcedure – niet ontvankelijk (weigering van verblijf)' door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hun betekend op 21.01.2002.

Dhr. K. en Mevr. M. dienden een tweede asielaanvraag in op 01.04.2008, samen met Mevr. K. Aangezien betrokkenen reeds in Duitsland asiel hadden aangevraagd, werd er in het kader van de Dublin-akkoorden een overname gevraagd aan Duitsland op 22.05.2008. De Duitse autoriteiten verklaarden zich akkoord met de overname op 28.05.2008. Daaropvolgend leverde de Dienst Vreemdelingenzaken op 07.10.2008 een bijlage 26quater af met het bevel om het grondgebied te verlaten waardoor hun asielpcedure in België afgesloten werd. Betrokkenen diende zich aan te bieden bij de Duitse autoriteiten. Betrokkenen verkozen echter geen gevolg te geven aan dit bevel om het grondgebied te verlaten en verblijven sindsdien illegaal in België. De duur van de procedures – namelijk iets meer dan twee maanden voor de eerste aanvraag en iets meer dan zes maanden voor de tweede procedure – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Betrokkenen beweren dat zij uit Armenië zouden zijn weggevlucht. Dhr. K. zou ernstige problemen hebben gekend aldaar en betrokkenen zouden angst hebben. De situatie in hun land van herkomst zou compleet uitzichtloos zijn. Zij leggen evenwel geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkenen om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkenen onmogelijk zouden kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Bovendien voegen betrokkenen geen enkel nieuw element toe aan de elementen die zij reeds tijdens hun asielpcedure naar voor brachten en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.

Betrokkenen halen aan dat er geen Belgische diplomatieke of consulaire post in Armenië zou zijn en dat zij enkel materiële steun zouden genieten in het opvangcentrum Fedasil te Rixensart en dat zij niet over de nodige financiële middelen zouden beschikken om zich naar Moskou (Rusland) te begeven. Er dient opgemerkt te worden dat de Belgische ambassade verantwoordelijk voor Armenië, zich inderdaad in Moskou bevindt. Betrokkenen tonen evenwel niet aan dat zij zich onmogelijk naar Moskou konden begeven.

Betrokkenen halen aan dat de zus van Mevr. M. M., met name Mevr. G. M., samen met haar kinderen gemachtigd zou zijn tot verblijf van onbepaalde duur met inschrijving in het vreemdelingenregister. De ouders van M. M., met name Dhr. H. M. en Mevr. A. M., zouden eveneens gemachtigd zijn tot verblijf in het Rijk. Betrokkenen zouden hun familiaal leven verder wensen uit te bouwen in de nabijheid van hun overige familieleden die hier zouden gevestigd zijn. Betrokkenen beroepen zich op artikel 8 EVRM en leggen ter staving de Belgische identiteitskaart van Mevr. G. M. en van haar kinderen, een uitreksel uit het vreemdelingenregister van Mevr. G. M. en haar kinderen, een vertaling van de geboorteakte van Mevr. G. M. en de Belgische verblijfstitel van de vader en moeder van M. M. voor.

Er dient opgemerkt te worden dat betrokkenen niet bewijzen waarom de aanwezigheid van de ouders en van de zus van M. M. een buitengewone omstandigheid zou uitmaken. Uit het louter voorleggen van Belgische identiteitskaarten, een uitreksel uit het vreemdelingenregister, een vertaling van een geboorteakte en Belgische verblijfstitels van familieleden kan niet worden afgeleid dat betrokkenen een hechte band met deze personen zouden onderhouden.

Betrokkenen verwijzen naar diverse arresten die genomen zijn op grond van artikels van het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind (art. 3 in combinatie met artikels 5 en 9).

Hierbij dient opgemerkt te worden dat betrokkenen geen bewijzen leveren die op hun eigen persoon betrekking hebben, conform voornoemde artikels. Het is aan betrokkenen om de overeenkomsten aan te tonen tussen hun eigen situatie en de situatie waarvan zij beweren dat ze vergelijkbaar is (Raad van State, arrest nr. 97.866 van 13.07.2001). Men kan er immers niet zonder meer van uitgaan dat de omstandigheden van verzoekers en de omstandigheden van andere personen met kinderen analoog zijn.

Betrokkenen tonen niet aan dat de belangen van de kinderen en de rol van de ouders zouden geschonden worden. Tevens wordt er niet beweerd dat de kinderen gescheiden moeten worden van de ouders.

Betrokkenen halen aan dat er rekening zou moeten gehouden worden met de medische problemen waarmee Mevr. A. K. zou kampen. Ter staving wordt er een medisch attest dd.17.04.2013 voorgelegd. Er dient opgemerkt te worden dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke

*procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven (RVV Arrest nr. 75.380 van 17.02.2012 en RVV Arrest nr. 80.233 van 26.04.2012).*

*Betrokkenen hebben reeds veel aanvragen artikel 9ter ingediend, deze werden steeds negatief afgesloten. Op 14.03.2013 werd de laatste medische aanvraag negatief gezet, betekend aan betrokkenen op 19.04.2013. Het staat betrokkenen steeds vrij een nieuwe aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het KB van 24.01.2011 (B.S. 28.01.2011): via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel.”*

Op 8 januari 2014 worden ten opzichte van verzoekers inreisverboden genomen (bijlage 13sexies).

Het beroep tegen de inreisverboden is gekend onder het rolnummer 148 432.

Na de vernietiging van de beslissing van 14 maart 2013, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris op 4 februari 2015 een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 16 juli 2012, onontvankelijk wordt verklaard.

Op 4 februari 2015 worden verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 19 maart 2015 worden deze beslissingen ingetrokken.

Op 25 maart 2015 geeft de ambtenaar-geneesheer zijn advies.

Na de vernietiging van de beslissing van 14 maart 2013 en na de intrekking van de beslissing van 4 februari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris op 30 maart 2015 een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 16 juli 2012, onontvankelijk wordt verklaard.

Op 30 maart 2015 worden ten opzichte van verzoekers bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Bij arrest van de Raad nr. 179 467 van 15 december 2016 wordt het beroep tegen deze beslissingen verworpen. Het beroep bij de Raad van State tegen dit arrest wordt bij beschikking nr. 12 324 van 22 februari 2017 toelaatbaar verklaard.

Verzoekster wordt in het bezit gesteld van een F-kaart geldig tot 7 september 2020.

Verzoeker wordt in het bezit gesteld van een A-kaart geldig tot 10 augustus 2018, ingevolge een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

## 2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van hun wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

## 3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk,

rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekers een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

3.2. Uit informatie verschaft door de verwerende en bevestigd door de verzoekende partijen blijkt dat verzoekster in het bezit werd gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, geldig tot 7 september 2020.

Nu verzoekster een verblijfsrecht heeft tot september 2020, getuigt zij niet meer van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die de weigering betreft van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

3.3. Uit informatie verschaft door de verwerende partij bleek dat tweede verzoeker op 22 september 2016 gerepatrieerd zou zijn naar Armenië. In het arrest nr. 186 593 van 9 mei 2017 werd vastgesteld dat dit een materiële vergissing betrof, veroorzaakt door persoonsverwarring en dat verzoeker nog steeds in België verblijft.

Uit meer recente informatie verschaft door de verwerende partij en bevestigd door de verzoekende partijen blijkt dat aan verzoeker een tijdelijk verblijf werd toegekend tot 10 augustus 2018 op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft een tijdelijk verblijf verkregen op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, hetzelfde wetsartikel dat aan de basis ligt van de bestreden beslissing waarbij een machtiging tot verblijf geweigerd werd. Bijgevolg getuigt verzoeker niet meer van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van een beslissing waarbij een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard.

3.4. Verzoekers getuigen niet meer van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Het beroep is onontvankelijk.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET